

O tym jak dzieci z naszej szkoły obchodziły uroczyste 42 rocznicę socjalistycznej rewolucji październikowej.

Dniem szczególnym celebrowanym uroczyste w powojennej Polsce były kolejne rocznice rewolucji październikowej. Rewolucja rozpoczęła się w nocy z 24 października /6 listopada na 25 października/7 listopada 1917 roku w Petersburgu. Ostatecznie w wyniku rewolucji nastąpiło rozwiązanie Rządu Tymczasowego z premierem Aleksandrem Kiereńskim na czele, obradującego w Pałacu Zimowym, 26 października/8 listopada 1917 o godz. 2.10 w nocy oraz przejęcie przez bolszewików pełni władzy w Rosji. Szczegóły celebracji 42 rocznicy opisywanych wydarzeń w szkole nr 177 w Warszawie możemy poznać dzięki lekturze wpisu dołączonego do kroniki na rok szkolny 1958/1959. Główne uroczystości miały miejsce na górnym holu szkoły gdzie zgromadziły się wszystkie dzieci. Jak wspomina autor wpisu ściany korytarza zostały udekorowane czerwoną materią, innymi dekoracjami, propagandowymi napisami oraz portretami głównych bohaterów rewolucji w tym Włodzimierza Lenina. Jak się okazuje organizatorzy nie poprzestali jedynie na ozdobieniu wnętrza. O wadze obchodzonego święta miał świadczyć również strój uczniów i uczennic. Dziewczynki zgromadzone na korytarzu miały we włosach czerwone wstążki, zaś towarzyszący im chłopcy trzymali w rękach czerwone chorągiewki (flagi ZSRR). Wśród zgromadzonej społeczności nie zabrakło również transparentów. Na jednym z nich umieszczono następujące hasło: „Niech żyje 42 Rocznica Rewolucji...”. Wzmiankowana wyżej podobizna Lenina z pewnością musiała się znajdować w głównym widocznym dla wszystkich dzieci miejscu holu, zapewne na ścianie, w tle części przeznaczony dla przemawiających oraz odpowiednio ustrojona gdyż jak stwierdza autor wpisu. Cyt. „Oczy dzieci skierowane są na portret dostojnie przybrany. To Lenin – mówi Krzysio z I-ej klasy”. W dalszej części tego fragmentu relacji ten sam uczeń przekonuje, iż podobny portret dostrzegł na wystawie (sklepowej?) idąc do szkoły. Podczas uroczystości kierownik szkoły Pani Śpiewakowa w specjalnym referacie opowiedziała swoim kolegom i koleżankom zapewne o okolicznościach wybuchu rewolucji. W programie akademii nie zabrakło także wierszy, rewolucyjnych pieśni deklamowanych i śpiewanych przez uczniów. W dalszej części artystycznej przewidziano również tańce, inscenizacje i piosenki wykonane przez dzieci starsze. Po występach widzowie akademii nagrodzili jej twórców i organizatorów dużymi brawami a następnie nauczyciele i wychowawcy, krokiem marszowym (sic!) odprowadzili swoich podopiecznych do klas. Na kolejnych zajęciach szkolnych mających miejsce tuż po

akademii uczniowie poszczególnych klas otrzymali zadanie uwiecznienia wspomnień z uroczystości w formie rysunku czy też specjalnej czytanki stworzonej w zeszycie.

Podsumowując należy zauważyć, iż podobne uroczystości wymagały dużego wysiłku i zaangażowania oraz niewątpliwie integrowały społeczność szkolną. Największym wyzwaniem dla nauczycieli stawało się właściwie przygotowanie ich podopiecznych do występów, które zajmowało wiele dni przed właściwymi uroczystościami. Na pracownikach technicznych czy woźnych ciążył natomiast obowiązek godnego przygotowania holu szkoły, ustrojenia go okolicznościową dekoracją i portretami przywódców rewolucji.

Akademia z okazji 70 rocznicy wybuchu Socjalistycznej Rewolucji Październikowej (6 listopada 1987 roku) w Szkole Podstawowej nr 3 w Gostyniu. Źródło: www.gaso-gostyn.pl